

VIOLETA PALČINSKAITĖ

Pasaka nePasaka

Aš vejuos vasarą

Iliustravo

Marija Smirnovaitė

Violeta Palčinskaitė

Aš vejuos vasarą

P A S A K A
N E P A S A K A

Iliustravo
Marija Smirnovaitė

VILNIUS 2022

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt.

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn.

Draudžiama šį kūrinį, esantį bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgaminti, viešai skelbti ar padaryti visiems prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose.

© Violeta Palčinskaitė, 2022

© Marija Smirnovaitė, 2022

© „Tyto alba“, 2022

ISBN 978-609-466-691-9

Veikia:

GIEDRĖ

SMILGUTIS – smilgų žmogutis

MAMA PIENĖ – verdanti visiems vakarienei

LINKSMAS PŪKUTIS – Pienės vaikutis

RIMTAS PŪKUTIS – irgi Pienės vaikutis

DU NARCIZAI FANFARININKAI

BRAŠKĖ – kurią ne laiku nuraškė

AGRASTAS – kuris niekad neišsigąsta

TETULĖ KONVALIJA – sauganti savo talią

NASTURTAS – miesto galva ir Konvalijos turtas

KMYNAI – pikti Pienių miesto kaimynai

PROTINGAS DĖDĖ – kuris niekuo negali padėti

MOKYTOJA, MOKINIAI

Be to, dar yra

DVI ŽALIOS FIGŪROS SU GITARA

Prologas

*Uždanga – platūs vartai. Keli muzikos akordai, kuriuos
nutraukia triukšmas salėje. Susipešė „žiūrovai“ vaikai.
Muzika nutyla. Į salę grąžinama šviesa.
Vaikų sukeltas triukšmas netyla*

MOKYTOJA (*stojasi*). Kas ten?

GIEDRĖ. Atiduokit Smilgutį! Atiduokit mano Smilgutį!
Tai mano Smilgutis! Aš jį padariau. Mano!

BERNIUKAI (*svaidydami lėlę*). Ohoho! Tikras gražuolis!
Pasiimk! (*Toliau erzina Giedrę, neatiduodami Smilgučio*)

MOKYTOJA. Liaukitės pagaliau! Vaikai! Ar ne gėda? Vaikai,
prašom į vietas! Negalime pradėti spektaklio! (*Giedrei*) Kas
atsitiko?

GIEDRĖ. Tamsta mokytoja! Jie mano Smilgutį paėmė! Aš
visą vasarą dirbau, kol tokį padariau! Jis mano! Mano!

BERNIUKAI. Mano! Mano! Pasiimk! (*Užmeta Smilgutį
ant prožektoriu, balkono šone*) Pasiimk! (*Šaiposi*)

MOKYTOJA. Liaukitės, vaikai! Ak Giedre, amžinai kas nors tau nutinka... Na, greičiau. Į vietas... Susitvarkyk. Visada, visada man vargas su tavim.

GIEDRĖ. Tai jie – jie... Atiduokit! Atiduokit Smilgutį!
(*Beviltiškai pakelia ranką ton pusėn, kur užmestas Smilgutis, – iš jos prijuostės iškrinta didelis keistos formos akmuo ir garsiai nusirita jai po kojom*)

MOKYTOJA. Giedre, o čia dabar kas? Į teatrą – akmenis nešioti? Kur tai girdėta? Na, tu visada kažką sugalvosi. Duok čia! (*Giedrė pakelia akmenį*)

GIEDRĖ. Aš jį irgi... vasarą... suradau.

MOKYTOJA. Greičiau!
Greičiau į vietas.
Tikras vargas...

GIEDRĖ. Mano! Tai mano akmuo! (*Berنيukams*)
Neduosiu! Nė prisiliest neduosiu!

MOKYTOJA. Berniukai, sakyta – į vietas. Giedre!

Iš savo vietos pakyla Protingas Dėdė

PROTINGAS DĖDĖ. Palaukit! Piliečiai, palaukit! Ar čia tik nebus tai, ko aš ieškau visą gyvenimą! Štai... lentelė.
(*Ištraukia didelę Mendelejevo lentelę*) Aš mineralogas...

GIEDRĖ. Mano! Nelieskit! Nelieskit!

*Tuo momentu – trumpa tamsa. Akmuo dingsta.
Visi nustebę dairosi*

MOKYTOJA. Tiesiog stebuklas!

GIEDRĖ. Kur mano akmuo? (*Verkia*) Kur mano akmuo?
Tai jūs, jūs paėmėt?

PROTINGAS DĖDĖ. Aš? Palaukite, palaukite, gerbiamieji!
(*Išsitraukia didinamąjį stiklą*) Mano profesija reikalauja...
(*Ieško akmens, apžiūrinėja žiūrovus*) Profesija reikalauja...

MOKYTOJA. Nieko nesuprantu. Ką visa tai reiškia?

PROTINGAS DĖDĖ. Užrakint duris! Prašau nieko neišleist iš salės! Pavogtas akmuo! Ieškosim! Surasim! Administracija! Administracija! Duris! Užrakint duris! (*Eina durų link*)

GIEDRĖ. Kokia aš nelaiminga! Atiduokit mano akmenį!
Mano, jis mano!

MOKYTOJA. Nieko nesuprantu!

GIEDRĖ. Bet juk akmuo m a n o! Atiduokit mano akmenį! (*Verkia*)

I BERNIUKAS. Mano Smilgutis! Mano akmuo! Tik viskas mano ir mano!

II BERNIUKAS. Ak, iš tiesų – kokia tu nelaiminga!

MOKYTOJA. Na, liaukitės! Liaukitės!

GIEDRĖ. Bet kurgi jis, mano akmuo?

I BERNIUKAS. Tavo akmuo? Ogi nusirito tenai – toli toli. Į vasarą. Ten, iš kur paėmei. Pasivyk vasarą. Ohoho!

GIEDRĖ (*pro ašaras*). Ir pavysiu! Pavysiu! (*Puola į priekį*)

MOKYTOJA. Giedre, kur tu?

GIEDRĖ. Aš vejuos vasarą, tamsta mokytoja... (*Bėga*)

*Tuo tarpu iš šoninio balkono, kur užmestas Smilgutis, skrenda
laiškelis. Nustebusi Mokytoja pagauna jį ir perskaito:*

„Aš esu tai, ką turėdamas tu gali prarasti, o praradęs
vėl susigrąžinti. Mane turėdamas, gali galvoti, kad
neturi; neturėdamas – manyti, jog įsigijai.
Esu nenuperkamas, neparduodamas ir
neskolinamas. Galiu būti didelis ir mažas.
Galiu būti tikras ir netikras. Tačiau –
kas atkakliai ieško, tas visada
mane suranda.“

*Visi nustebę žiuri vienas į kitą.
Dar kartą perskaitomas laiško tekstas*

GIEDRĖ (*pati sau*). Kas atkakliai
ieško, tas visada mane suranda...
(*Vėl taisosi bėgti*)

*Netikėtai balkone pasirodo Smilgutis. Dabar tai jau nebe lėlė,
o aktorius, kuris per visą veiksmą vaidins mimiką, gestais,
ne žodžiais. Smilgučio rankoje – Giedrės akmuo*

SMILGUTIS (*plonas mikrofoninis balsas*). Mergaitė Giedrė!

Giedrė sustoja. Tik ji viena girdi ir supranta Smilgutį

MIKROFONINIS BALSAS.

Berniukas iš smilgy,
Aš plonas ir ilgas,
Aš plonas ir ilgas, –
Toks plonas ir ilgas.

Štai šitoki
Giedrė sukūrė mane.
Dabar aš neleisiu pražūti jai,
Ne!

Atrodo, kad Giedrė
Labai nelaiminga,
Ir ko gi jai stinga?
Na, ko gi jai stinga?

Giedrute, Giedrute, –
Nereikia liūdėti.
Palauk!
Aš tuojau tau ateisiu padėti!

Vienos žinomiausių ir populiariausių Lietuvos poečių
Violetos Palčinskaitės pjesė „Aš vejuos vasarą“ sugrįžta!

Aš esu tai,
ką turėdamas tu gali prarasti, o praradęs vėl susigrąžinti.
Mane turėdamas, gali galvoti, kad neturi; neturėdamas – manyti,
jog įsigijai. Esu nenuperkamas, neparduodamas ir neskolinamas.
Galiu būti didelis ir mažas. Galiu būti tikras ir netikras.
Tačiau – kas atkakliai ieško, tas visada mane
suranda.

VIOLETA PALČINSKAITĖ – poetė, prozininkė,
dramaturgė, scenaristė, vertėja, didžiausią savo kūrybos
dalį skirianti mažiesiems skaitytojams. Su rašytojos
eilėraščiais ir pjesėmis užaugo ne viena skaitytojų karta.
V. Palčinskaitė yra pelniusi daugybę apdovanojimų
už nuopelnus literatūrai ir kūrinius vaikams.

Pienės Pūko mieste gyvena daugybė nepaprastų herojų: mama Pienė,
verdanti visiems vakarienę, miesto galva Nasturtas, jo žmona Konvalija,
Braškė, kurią nelaiku nuraškė... Ir, deja, Kmynai – pikti Pienių miesto kai-
mynai. Šiame vasaros mieste susitinka pačios svarbiausios žmogiškosios
vertybės: draugystė, grožis ir tiesa.

Suvidinta šimtuose teatruose ne tik Lietuvoje, bet ir už jos ribų, pamėgta
vaikų ir suaugusiųjų „Aš vejuos vasarą“ – stebuklinga istorija apie laimę ir
apie tai, kaip nelengva ją išsaugoti.

ISBN 978-609-466-691-9

TYTOALBA

Pirkite internetu
www.tytoalba.lt